

Lovforslag nr. L 47. Fremsat den 9. oktober 1991 af skatteministeren (Fogh Rasmussen)

Forslag

til

Lov om ændring af forskellige skattelove

(Vækstfremmeinitiativer)

§ 1

I lov om skattemæssige afskrivninger m.v., jf. lovekendtgørelse nr. 597 af 16. august 1991, foretages følgende ændringer:

1. I § 2, *stk. 1, 2. pkt.*, ændres »stk. 5« til: »stk. 8«.

2. § 2, *stk. 4*, affattes således:

»*Stk. 4.* Afskrivning skal foretages med hele procenter og kan højst udgøre 30 pct. af den afskrivningsberettigede saldo-værdi. Afskrivning kan dog udgøre indtil 40 pct. af anskaffelsessummen for driftsmidler, der er anskaffet i indkomståret, bortset fra følgende driftsmiddeltyper samt udstyr hertil:

- 1) Inventar.
- 2) Kontormaskiner.
- 3) Jernbanemateriel, luftfartøjer og registrerede motorkøretøjer.
- 4) Butiksudstyr.
- 5) Boreplatforme og produktions-, behandlings- og transportanlæg til efterforskning og indvinding af kulbrinter til havs.«.

3. I § 2 indsættes efter *stk. 4* som nye stykker:

»*Stk. 5.* Afskrivning efter *stk. 4, 2. pkt.*, kan ikke foretages på driftsmidler, der anvendes til:

- 1) Aktiviteter, der er undtaget fra afgiftspligten efter § 2, *stk. 3*, i merværdiafgiftsloven (momsloven).
- 2) Hotel- og restaurationsvirksomhed.

3) Aktiviteter, der er omfattet af lov om beskatning af indkomst i forbindelse med kulbrinteindvinding i Danmark (kulbrinteskatteloven).

Stk. 6. Afskrivning efter *stk. 4, 2. pkt.*, kan ikke foretages ved overdragelser mellem en person og et selskab m.v. som nævnt i selskabsskattelovens §§ 1 og 2 eller fondsbeskatningslovens § 1 eller mellem sådanne selskaber m.v. indbyrdes, hvis den ene af parterne i overdragelsen på grund af aktiebesiddelse, vedtægtsbestemmelse, aftale eller fælles ledelse har en bestemmende indflydelse på den anden parts handlemåde.

Stk. 7. Er den afskrivningsberettigede saldo-værdi efter *stk. 3* 4.400 kr. eller derunder, kan beløbet fradrages fuldt ud i den skattepligtige indkomst. Beløbsgrænsen reguleres efter personskattelovens § 20.«.

Stk. 5-7 bliver herefter *stk. 8-10*.

4. I § 2, *stk. 6*, der bliver *stk. 9*, ændres »stk. 2, 3 og 5« til: »stk. 2, 3 og 8«.

5. § 3, *stk. 1*, affattes således:

»Anskaffelsessummen for driftsmidler, hvis levealder må antages ikke at overstige 3 år, og for EDB-software kan uanset bestemmelsen i § 2 fradrages fuldt ud i den skattepligtige indkomst for det indkomstår, hvori anskaffelsen finder sted. Det samme gælder for anskaffelsessummen for driftsmidler til forsøgs- og forskningsvirksomhed bortset fra driftsmidler, der anvendes til efterforskning efter råstoffer.«.

6. I § 8, stk. 2, 4. pkt., ændres »3.500 kr.« til: »4.400 kr.«.

7. I § 8, stk. 2, indsættes efter 4. pkt.:

»Beløbsgrænsen reguleres efter personskattelovens § 20.«.

8. Efter § 13 indsættes:

»§ 13 A. Afskrivning efter § 2, stk. 4, 2. pkt., kan ikke foretages på aktiver omfattet af § 12.«.

§ 2

I lov om påligningen af indkomst- og formueskat til staten (ligningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 776 af 20. november 1990, som senest ændret ved lov nr. 398 af 6. juni 1991, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 8 H indsættes:

»§ 8 I. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst kan fradrages udgifter til undersøgelse af nye markeder med henblik på etablering af en erhvervsvirksomhed eller udvidelse af en bestående erhvervsvirksomhed.

Stk. 2. Udgifter til undersøgelse af nye markeder, der er afholdt før etableringen af en erhvervsvirksomhed, kan kun fradrages efter stk. 1, hvis undersøgelsen er medvirkende til etablering af erhvervsvirksomheden.

Stk. 3. Udgifter efter stk. 1 og stk. 2 kan efter den skattepligtiges valg enten fradrages fuldt ud i det indkomstår, hvor udgifterne er afholdt, dog tidligst i det indkomstår hvor etableringen af erhvervsvirksomheden finder sted, eller afskrives med lige store årlige beløb over dette og de følgende 4 indkomstår.

Stk. 4. Udgifter til repræsentation kan kun fradrages efter reglerne i § 8, stk. 4.

§ 8 J. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst kan fradrages udgifter til advokat og revisor, der er afholdt i forbindelse med etablering af en erhvervsvirksomhed eller udvidelse af en bestående erhvervsvirksomhed. Det samme gælder gebyrer til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen.

Stk. 2. Udgifter, der er afholdt inden etableringen eller udvidelsen af erhvervsvirksomheden, kan først fradrages i det indkomstår, hvor etableringen eller udvidelsen af erhvervsvirksomheden finder sted.

Stk. 3. Udgifter, der må anses for tillæg til en købesum eller et fradrag i en salgssum for et aktiv, kan ikke fradrages efter stk. 1.

§ 8 K. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst kan udgifter, der afholdes til nyplantning af fredskov, fradrages med indtil 20 pct. årligt. Overstiger udgifterne ikke 25.000 kr. pr. år pr. ejendom, kan beløbet dog fradrages i det indkomstår, hvori udgiften er afholdt. Såfremt ejendommen sælges, eller det tilplantede areal ryddes efter brand, kan udgifter, der endnu ikke er fradraget efter 1. pkt., fratrækkes i det indkomstår, hvori salget eller rydningen sker. Det er en betingelse for fradrag, at det tilplantede areal pålægges fredskovspligt efter skovlovens bestemmelser herom, og at fredskovspligten tinglyses på ejendommen. Udgifter til genplantning af skov kan fradrages straks.

Stk. 2. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst kan udgifter til plantning af træer, der er bestemt til erhvervsmæssig anvendelse som juletræer eller pyntegrønt i kort omdrift, samt frugttræer og frugtbuske fradrages med indtil 20 pct. årligt. Overstiger udgifterne ikke 25.000 kr. pr. år pr. ejendom, kan beløbet dog fradrages i det indkomstår, hvori udgiften er afholdt. Udgifter til genplantning i skov af træer, der er bestemt til erhvervsmæssig anvendelse som juletræer eller pyntegrønt, kan dog uanset 1. pkt. fradrages straks. Såfremt ejendommen sælges, eller det tilplantede areal ryddes, kan udgifter, der endnu ikke er fradraget efter 1. pkt., fratrækkes i det indkomstår, hvori salget eller rydningen sker.

Stk. 3. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst kan udgifter, der afholdes til anlæg af læhegn, jf. lov om læhegn, fradrages fuldt ud i den skattepligtige indkomst i det indkomstår, hvori udgiften er afholdt. Tilskud til læplantning ydet efter lov om læhegn medregnes i den skattepligtige indkomst i samme indkomstår, hvori udgifter efter 1. pkt. afholdes.

Stk. 4. Uanset stk. 1-3 kan udgifter til anskaffelse af maskiner, inventar og lignende driftsmidler og fast ejendom kun fradrages eller afskrives efter lov om skattemæssige afskrivninger m.v.

§ 8 L. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst kan udgifter til erhvervelse af know-how og patentrettigheder i tilknytning til den skattepligtiges erhverv efter den skattepligtiges

valg enten fradrages fuldt ud i det indkomstår, hvori udgifterne er afholdt, eller afskrives efter § 15, stk. 1, i lov om særlig indkomstskat m.v.

Stk. 2. Afhændes eller afstås know-how eller patentrettigheder, hvis anskaffelsesudgift i medfør af stk. 1 er fradraget fuldt ud i den skattepligtige indkomst, skal afhændelses- eller afståelsessummen fuldt ud medregnes i den skattepligtige indkomst for det indkomstår, hvori afhændelsen eller afståelsen finder sted. I disse tilfælde finder reglerne i lov om særlig indkomstskat m.v. om beskatning af fortjeneste ikke anvendelse.«.

2. I § 18 A, stk. 1, 1. og 2. pkt., ændres »§ 2, stk. 6,« til: »§ 2, stk. 9,«.

3. Efter § 27 D indsættes:

»§ 27 E. Vederlag, som en person modtager ved afhændelse af et forsknings- eller udviklingsarbejde, kan medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst inden for en 10 års periode, der begynder med det indkomstår, hvori afhændelsen sker. Det er en betingelse, at afhændelsen sker til et aktie- eller anpartsselskab med henblik på en videreudvikling af ovennævnte arbejde, og at hele vederlaget ydes i form af aktier eller anparter i det nævnte selskab.

Stk. 2. Den skattepligtige bestemmer selv, hvor stor en del af vederlaget der skal medregnes i indkomsten for det enkelte år inden for 10 års perioden, jf. dog stk. 3-5. Beløb, der er medregnet i indkomsten for ét år, kan ikke senere overføres til et andet år. Ved selvangivelsen skal der gives oplysning om den del af vederlaget, der endnu ikke er medregnet i den skattepligtige indkomst. Denne del af vederlaget kan ikke fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige formue.

Stk. 3. Ved afståelse af de i stk. 1 nævnte aktier eller anparter skal en til afståelsen svarende forholdsmæssig del af vederlaget være medregnet ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst senest for det indkomstår, hvori afståelsen sker.

Stk. 4. Dør den skattepligtige, og opstår der i umiddelbar forbindelse hermed et skattemæssigt dødsbo, uden at en efterlevende ægtefælle er omfattet af kildeskattelovens § 29, stk. 1-3, skal vederlag som nævnt i stk. 2, 3. pkt., medregnes hos boet senest i dettes sidste indkomstår. Såfremt en efterlevende ægtefælle er omfat-

tet af kildeskattelovens § 29, stk. 1-3, indtræder den efterlevende ægtefælle i afdødes sted.

Stk. 5. Ophører den skattepligtige skattepligt efter kildeskattelovens § 1 som følge af fraflytning, eller bliver den skattepligtige efter bestemmelserne i en dobbeltbeskatningsoverenskomst hjemmehørende i en fremmed stat, Færøerne eller Grønland, skal vederlag som nævnt i stk. 2, 3. pkt., medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst for det indkomstår, hvori indkomstskattepligten ophører, eller hvor der sker flytning af det skattemæssige hjemsted.«.

§ 3

I lov om indskud på etableringskonto, jf. lovbekendtgørelse nr. 240 af 17. april 1990, som senest ændret ved § 9 i lov nr. 217 af 10. april 1991, foretages følgende ændringer:

1. § 3, stk. 1, 1. pkt., affattes således:

»Indskuddet for et indskudsår skal udgøre mindst 5.000 kr. og kan højst udgøre 20 pct. af indskyderens nettolønindtægt i indkomståret, dog kan der altid indskydes 40.000 kr. af netto-lønindtægten.«.

2. I § 9, stk. 1, ændres »nævnte indkomstår« til: »indkomstår, hvori fristen er udløbet«.

3. I § 9, stk. 2, ændres »førstnævnte indkomstår« til: »det indkomstår, hvori beløbet er hævet«.

4. § 9, stk. 3, 2. pkt., ophæves.

5. § 11, stk. 2, 1. pkt., ophæves og i stedet indsættes som nyt 1.-3. pkt.:

»Ophører kontohaverens skattepligt efter kildeskattelovens § 1, medregnes ikke-hævede indskud med tillæg efter 2. pkt. i den skattepligtige indkomst for det indkomstår, hvori skattepligten ophører. De ikke-hævede indskud tillægges 5 pct. for hvert år fra udløbet af de indkomstår, hvori indskuddene er fradraget, og indtil udløbet af det indkomstår, hvori skattepligten ophører. Når en person efter bestemmelserne i en dobbeltbeskatningsoverenskomst indgået mellem Danmark og en fremmed stat, Færøerne eller Grønland bliver hjemmehørende uden for Danmark, sidestilles dette ved anvendelsen af reglerne i 1. og 2. pkt.

med ophør af skattepligt efter kildeskattelovens § 1.«.

6. I § 11 A, stk. 1, 1. pkt., ændres »førstnævnte indkomstår« til: »det indkomstår, hvori midlerne er hævet«.

7. § 11 A, stk. 1, 3. pkt., ophæves.

§ 4

I lov om indkomstskat og formueskat for personer m.v. (personskatteloven), jf. lovbe- kendtgørelse nr. 582 af 7. august 1991, ændres i § 3, stk. 2, nr. 2, »ligningslovens §§ 8, stk. 1, 8 B, 8 C,« til: »ligningslovens §§ 8, stk. 1, 8 B, 8 C, 8 I, 8 J, 8 K, 8 L,«.

§ 5

I lov om skattemæssig opgørelse af varelag- re m.v., jf. lovbe kendtgørelse nr. 564 af 21. au- gust 1987, affattes § 1, stk. 4, således:

»Stk. 4. I det beløb, der er opgjort efter be- stemmelserne i stk. 1-3, kan der i de enkelte indkomstår foretages et nedslag, som højst kan udgøre følgende procentdel af beløbet:

Indkomstår	pct.
1992	26
1993	23
1994	20
1995	17
1996 og derefter	15.«.

§ 6

Stk. 1. Loven træder i kraft dagen efter be- kendtgørelsen i Lovtidende.

Stk. 2. § 1, § 2, nr. 1, for så vidt angår lig- ningslovens § 8 K og § 8 L, § 2, nr. 2 og 3, § 4 og § 5 har virkning fra og med indkomståret 1992.

Stk. 3. § 2, nr. 1, for så vidt angår ligningslo- vens § 8 I og § 8 J, har virkning for udgifter, der afholdes i indkomståret 1992 og senere ind- komstår.

Stk. 4. § 3, nr. 1, har virkning fra og med indkomståret 1992. § 3, nr. 2-7, har virkning for indskud, der er foretaget efter den 15. februar 1987, og som hæves den 1. januar 1992 eller senere. Indskud, der er foretaget før den 16. februar 1987, behandles efter de hidtil gælden- de regler.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

I. Indledning

Det er et led i regeringens oplæg til vækst og beskæftigelse i 90'erne, at der skal foretages erhvervsrettede skatteændringer.

Dansk erhvervsstruktur er kendetegnet ved, at der er forholdsvis få store virksomheder og mange små og mellemstore virksomheder. Det er regeringens opfattelse, at en styrkelse af den fremtidige erhvervsudvikling skal ske ved at tilskynde såvel de store industrivirksomheder som de små og mellemstore virksomheder til øget vækst. Det fremsatte lovforslag indeholder derfor elementer til styrkelse af vækstmulighederne for såvel små nyetablerede virksomheder som igangværende virksomheder.

Forslaget skal ses i sammenhæng med det samtidigt hermed fremsatte forslag til lov om ændring af lov om afgift ved overdragelse af aktier m.v. (aktieafgiftsloven) og lov om kapitaltilførselsafgift (Nedsættelse af afgiftssatser). De nævnte afgiftssatser foreslås nedsat fra 1 pct. til 0,75 pct.

Begge forslag er et led i bestræbelserne på at øge væksten og dermed beskæftigelsen.

Dette lovforslag indeholder følgende elementer:

- Straksafskrivning af forsøgs- og forskningsudstyr, EDB-software, know-how og patentrettigheder.
- Forhøjet førsteårsafskrivning for visse driftsmidler.
- Fradrag for visse anlægs- og etableringsudgifter
 - markedsundersøgelsesudgifter m.v.
 - udgifter til plantning af skov, juletræer, frugttræer m.v. og læhegn.
- Lempelse af beskatningen ved indskud af opfindelser i selskaber.
- Ændringer af etableringskontoordningen.

Dette finansieres ved over en 5-årig periode at nedtrappe adgangen til at nedskrive på varelagre fra 30 pct. til 15 pct.

II. Lovforslagets enkelte elementer

1. Forbedrede afskrivningsmuligheder

Det foreslås, at der skabes bedre afskrivningsmuligheder for driftsmidler med en kort teknologisk eller økonomisk levetid med særligt sigte på højteknologiske investeringsgoder.

De nuværende afskrivningsregler begunstiger investeringsgoder med lang økonomisk levetid. Da investeringer med et højt indhold af højteknologi typisk har en kort økonomisk levetid, er der således en tendens til at diskriminere sådanne investeringer. Dermed hæmmes den teknologiske fornyelse og konkurrenceevne i dansk erhvervsliv. Efter de gældende regler gives der alene adgang til straksafskrivning af driftsmidler med en fysisk levetid under 3 år eller en anskaffelsessum under 5.000 kr (1991).

På højteknologiområdet sker der generelt en hastig produktudvikling, som indebærer, at disse investeringsgoder ofte bliver økonomisk eller teknologisk forældet, længe før den fysiske nedslidning sker.

Straksafskrivning for EDB-software, forsøgs- og forskningsudstyr, know-how og patentrettigheder

Der foreslås fuld adgang til straksafskrivning for EDB-software og for investeringer i forsøgs- og forskningsudstyr, dog ikke udstyr til brug ved efterforskning efter råstoffer. Efter forslaget vil ikke alene virksomhedernes egne omkostninger til forsøgs- og forskningsudstyr kunne straksafskrives, men også tilsvarende udgifter til erhvervelse af forskningsresultater gennem erhvervelse af patenter og know-how.

Forhøjet førsteårsafskrivning for visse driftsmidler

For andre driftsmidler er det ikke muligt at foretage en præcis afgrænsning af, hvilke investeringsgoder der er højteknologiske. Den teknologiske udvikling kendetegnes netop ved fremkomsten af helt nye og hidtil ukendte produkter. Dertil kommer, at det ofte ikke vil være muligt at foretage en skarp afgrænsning mellem højteknologiske og andre investeringer, uden at der vil opstå forvriddning mellem nært beslægtede produkter.

Den forbedrede afskrivningsadgang for højteknologiske driftsmidler foreslås derfor gennemført ved

en forhøjelse af førsteårsafskrivningerne, således at der med visse undtagelser vil kunne afskrives med 40 pct. på driftsmidler anskaffet i indkomståret. Den gældende generelle afskrivningssats er 30 pct. En sådan forhøjelse af satsen fra 30 til 40 pct. for førsteårsafskrivninger vil i praksis i betydeligt omfang svare til straksafskrivning af højteknologiske investeringsgoder.

Da ordningen tilsigter en forbedret afskrivningsadgang for højteknologi, foreslås det, at ordningen ikke kommer til at omfatte investeringsgoder, som ikke i særlig grad antages at bidrage væsentligt til at styrke konkurrenceevnen i dansk erhvervsliv. Det drejer sig bl.a. om inventar, kontormaskiner, butikksudstyr og transportmidler.

Som en yderligere begrænsning i ordningen foreslås det, at den forhøjede førsteårsafskrivning ikke kan foretages på driftsmidler, der anvendes til en række forskellige aktiviteter. Det drejer sig om aktiviteter, der er undtaget fra afgiftspligten efter momsloven (d.v.s. finansiel virksomhed, sundhedssektoren, personbefordring m.v.), hotel- og restaurationsvirksomhed, samt aktiviteter, der er omfattet af kulbrenteskatteloven.

2. Fradrag for visse anlægs- og etableringsudgifter

– Markedsundersøgelsesudgifter m.v.

Det foreslås, at visse anlægs- og etableringsudgifter, der efter de gældende regler ikke kan fradrages ved indkomstopgørelsen, gøres fradragsberettigede.

Hovedreglen for hvilke udgifter, der efter de gældende regler er fradragsberettigede, findes i statskattelovens § 6 a. Bestemmelsen er blevet fortolket således, at kun udgifter, der har direkte forbindelse med den løbende indtjening (drift), kan fradrages ved indkomstopgørelsen.

Derimod anses udgifter, der har til formål at tilvejebringe et nyt indkomstgrundlag enten i form af start af en ny virksomhed eller ved udvidelse af en igangværende virksomhed, for anlægs- eller etableringsudgifter. Sådanne udgifter kan derfor normalt ikke fradrages eller afskrives som driftsomkostninger efter statskattelovens § 6 a.

De gældende regler indebærer, at en række udgifter, der har erhvervmæssig karakter, ikke kan fradrages ved indkomstopgørelsen. Det gælder f.eks. udgifter, der afholdes i forbindelse med etablering af nye virksomheder eller til igangsætning af nye aktiviteter her i landet eller i udlandet.

Lovforslaget går ud på, at visse anlægs- og etableringsudgifter, som typisk afholdes af personer og selskaber i etableringsfasen, gøres fradragsberettigede. Det gælder udgifter til undersøgelse af nye marke-

der, advokat- og revisorudgifter samt gebyrer til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen. Den foreslåede fradragsret har også betydning for bestående erhvervsvirksomheder, der udvides.

Forslaget medfører ikke ændringer i de gældende regler for så vidt angår den manglende adgang til at fradrage private udgifter ved indkomstopgørelsen. Forslaget medfører heller ikke ændringer i den gældende grænsedragning mellem private og erhvervs-mæssige udgifter.

– Udgifter til plantning af skov, juletræer, frugtræer m.v. og læhegn

Udgifter til nyplantning af skov m.v. anses efter de gældende regler for en anlægs- og etableringsudgift. Det foreslås, at der gives fradrag for etablering af ny skov. Endvidere foreslås den skattemæssige behandling af udgifter til plantning af juletræer m.v. og læhegn ændret.

Skovtilplantning

Der foreslås indført en fradragsordning for udgifter til nyplantning af skov. Det foreslås, at udgiften kan fratrækkes med indtil 20 pct. årligt. Overstiger udgiften ikke 25.000 kr. pr. år pr. ejendom, kan beløbet dog fradrages straks. Det er en betingelse for fradragsretten, at arealet pålægges fredskovspligt. Udgifter til genplantning af skov kan fradrages straks som hidtil.

Juletræer, pyntegrønt, frugtræer m.v.

Det foreslås, at udgifter til plantning af træer, der er bestemt til anvendelse som juletræer eller pyntegrønt, samt frugtræer og frugtbuske kan fradrages med indtil 20 pct. årligt. Overstiger udgifterne ikke 25.000 kr. pr. år pr. ejendom, kan beløbet fradrages straks.

Læhegn

Det foreslås, at udgifter til læhegn, der etableres i henhold til lov om læhegn, bliver fradragsberettigede. Udgiften kan fradrages i det indkomstår, hvori den afholdes.

Det foreslås af administrative hensyn, at tilskud til plantning af læhegn, jf. lov om læhegn, skal medregnes til den skattepligtige indkomst i det indkomstår, hvori selve udgiften til læhegn afholdes.

3. Lempelse af beskatningen ved indskud af opfindelser i selskaber

I forbindelse med færdiggørelsen af et projekt, en opfindelse eller lignende vil mange iværksættere og opfindere have behov for kapital. Dette kan nødven-

diggøre samarbejde med et venture- eller udviklings-selskab. Samarbejdet vil som oftest blive etableret på den måde, at opfinderen indskyder sin opfindelse i selskabet mod til gengæld at få aktier i selskabet svarende til værdien af opfindelsen. Det giver opfinder en et problem, idet der vil ske beskatning, uanset at den pågældende bliver vederlagt i aktier og ikke i kontanter. Da aktierne ikke ønskes solgt, og da de vanskeligt kan belånes på dette tidspunkt, kan de likviditetsproblemer, beskatningen giver, forhindre en videreudvikling af opfindelsen eller projektet.

For at afhjælpe dette likviditetsproblem foreslås det, at opfinderen eller iværksætteren får mulighed for at fordele beskatningen af vederlaget over en år-række. Det foreslås, at der gives mulighed for at fordele vederlaget over 10 år.

4. Etableringskontoloven

For at fremme opsparringen til etablering af egen virksomhed foreslås det at ændre den gældende maksimumregel for årlige indskud. Forslaget går ud på at udvide den gældende 20 pct.-regel med en bestemmelse om, at der altid skal kunne indskydes 40.000 kr. på en etableringskonto, også selv om dette beløb overstiger grænsen for, hvad der efter 20 pct.-reglen kan indskydes.

Oversigt over regeringens erhvervsskatteforslag.

	1992	1993
		- mill. kr. -
1. Forbedrede afskrivningsmuligheder for driftsmidler m.v.	-700	-550
2. Fradrag for visse anlægs- og etableringsudgifter	-200	-200
3. Lempelse ved indskud af opfindelser i selskaber	-10	-10
4. Forbedring af etableringskontoreglerne	-25	-25
5. Nedsættelse af aktieafgift fra 1 pct. til 0,75 pct.*	-200	-200
6. Nedsættelse af kapitaltilførselsafgift fra 1 pct. til 0,75 pct.*	-65	-65
7. Nedsættelse af varelagernedskrivninger over 5 år fra 30 pct. til 15 pct.	1.200	900
Provenuvirkning ialt	0	-150
heraf staten	30	-105
kommunerne	-30	-45

Anm.: - angiver provenutab.

* angiver at forslagene er fremsat i særskilt lovforslag.

Provenuskønnene i oversigten refererer til indkomstår, d.v.s. uden hensyntagen til, hvornår skatterne posteres eller betales. Da en del af forslagene vedrører selskabsskat, som først indbetales i året efter indkomståret, får forslagene ikke umiddelbart fuld finansårsvirkning. Finansårsvirkningen for 1992 anslås til et provenutab på ca. 370 mill. kr., hvoraf

Endvidere foreslås en forenkling af den gældende efterbeskatningsmetode. Dette forslag går ud på at flytte efterbeskatningen til det indkomstår, hvori de indestående midler hæves, f.eks. fordi den 10-årige etableringsfrist er udløbet, i stedet for som efter gældende regler at efterbeskatte i indskudsåret. Det foreslås, at den ændrede efterbeskatningsmetode alene skal have virkning for indskud, der er foretaget efter den 15. februar 1987, d.v.s. efter skattereformen.

Begrundelsen for at ændre den gældende efterbeskatningsmetode er, at denne er særdeles kompliceret, tidskrævende og administrativt besværlig. Hertil kommer, at netop denne type genoptagelsessager hører blandt de mere tyngende hos skattemyndighederne.

5. Varelagernedskrivninger

Forslaget går ud på over en 5-årig periode at nedtrappe omfanget af varelagernedskrivningen fra de nuværende 30 pct. til 15 pct.

III. Provenumæssige konsekvenser

De provenumæssige konsekvenser i 1992 og 1993 af de erhvervsrettede skatteforslag er vist i nedenstående oversigt.

godt 300 mill. kr. vedrører staten. For finansåret 1993 skønnes en provenugevinst på ca. 100 mill. kr. Staten opnår en gevinst på ca. 130 mill. kr., mens kommunerne får et tab på ca. 30 mill. kr.

De provenumæssige konsekvenser af de enkelte forslag er omtalt i det følgende.

1. Forbedrede afskrivningsmuligheder for driftsmidler m.v.

Den foreslåede straksafskrivningsadgang på forskningsudstyr, patenter, know-how og EDB-software, samt forhøjelsen af grænsen for straksafskrivning af restsaldoværdien skønnes med meget betydelig usikkerhed at medføre et provenutab på ca. 200 mill. kr. årligt.

Den foreslåede forhøjelse af førsteårsafskrivnings-satsen med 10 pct.-enheder for visse aktiver skønnes at medføre et provenutab i størrelsesordenen 500 mill. kr. for indkomståret 1992 og ca. 350 mill. kr. for indkomståret 1993.

Ændringerne af afskrivningsreglerne m.v. skønnes således under ét at medføre et provenutab på ca. 700 mill. kr. for indkomståret 1992 og ca. 550 mill. kr. for 1993. Heraf skønnes kommunernes andel at udgøre henholdsvis ca. 200 mill. kr. og ca. 150 mill. kr.

Straksafskrivningerne og de højere førsteårsafskrivninger vil betyde et lavere afskrivningsgrundlag i de efterfølgende år, hvor afskrivningerne derfor bliver lavere, end de ellers ville have været. Herved mindskes det årlige provenutab ved forslaget. Således skønnes det årlige provenutab at blive halveret i løbet af 4 år, og det syvende år udgør det 1/4 af provenutabet i det første år.

I finansåret 1992 skønnes forslaget at medføre et provenutab på ca. 300 mill. kr. vedrørende personer, mens selskabernes skattebetaling først vil blive påvirket i 1993.

De sparsomme statistiske oplysninger om investeringerne i forskellige aktivtyper og i forskellige erhverv medfører, at provenuskønnene er behæftet med meget betydelig usikkerhed.

2. Fradrag for visse anlægs- og etableringsudgifter

Ud over de 30-35.000 nye virksomheder, der årligt etableres, omfatter lovforslaget også bestående virksomheder, der udvides.

Efter forslaget gives der fradragsret for visse udgifter ved etablering af nye og udvidelse af eksisterende virksomheder, herunder markedsundersøgelsesomkostninger og udgifter til revisor og advokat. Der foreligger ikke holdepunkter for et nærmere skøn over størrelsen af disse udgifter. Det er derfor forbundet med betydelig usikkerhed at skønne over de provenumæssige konsekvenser af forslaget, der i øvrigt også vil afhænge af, hvordan praksis udvikler sig for accept af udgiftstyper.

Med hensyn til fradrag for udgifter til skovplantning m.v. skønnes provenutabet med baggrund i de på FFL 92 afsatte tilskud til skovplantning m.v. med stor usikkerhed at andrage ca. 15 mill. kr. årligt de

første år, stigende til omkring 30 mill. kr. efter en årrække.

Samlet skønnes forslaget om fradrag for visse anlægs- og etableringsudgifter m.v. at medføre et provenutab på ca. 200 mill. kr. årligt. Heraf skønnes ca. 70 mill. kr. at vedrøre kommunerne.

For 1992 skønnes finansårsvirkningen med stor usikkerhed til at blive omkring 60 mill. kr., heraf vedrører ca. halvdelen kommunerne. Herefter opnås fuld virkning inden for en kort årrække, afhængig af i hvilken takt virksomhederne kan udnytte de nye fradrag, og efterhånden som flere årgange skovplantning inddrages under ordningen.

3. Lempelse af beskatningen ved indskud af opfindelser i selskaber

Den foreslåede fordeling af beskatningen af vederlag i form af aktier og anparter ved afhændelse af opfindelser eller lignende indebærer en udskydelse af skattebetalingen og dermed et rentetab for det offentlige. Endvidere vil der kunne fremkomme et provenutab som følge af, at de skattepligtige i højere grad vil kunne udnytte bundfradragene for 6 pct.- og 12 pct.-skatterne.

Der foreligger ikke oplysninger, der kan danne grundlag for et skøn over størrelsen af provenutabet, men det skønnes næppe at ville overstige 10 mill. kr. for indkomståret 1992 og for finansåret 1992.

4. Etableringskontoloven

Forslaget om at kombinere den gældende 20 pct.-regel med en fast beløbsgrænse, således at der altid kan indskydes op til 40.000 kr. pr. år, skønnes at medføre et årligt provenutab på godt 20 mill. kr. Heraf vedrører ca. 13 mill. kr. kommunerne. Da indskud på etableringskonti anvendes til forlods afskrivning, vil ændringen på længere sigt medføre mindre afskrivninger, der gradvist opvejer provenutabet, hvortil kommer, at ikke-anvendte indskud efterbeskattes.

Forslaget vil kunne medføre en forbedring for de personer, der efter gældende regler udnytter procentreglen fuldt ud og samtidig har en nettolønindkomst under 200.000 kr. Der skønnes årligt at være ca. 6.000 personer med nettolønindkomst under 200.000 kr., der indskyder mellem 15-20 pct. af deres lønindkomst på en etableringskonto.

Det skønnes endvidere, at den foreslåede ændring af efterbeskatningsreglerne for indskud foretaget efter 1987-skatteformen vil medføre et årligt provenutab på ca. 3 mill. kr.

Dette provenutab fremkommer som følge af, at der ved efterbeskatning i hævåret normalt ikke skal

betales procenttillæg af restskatten. Efter de hidtil gældende regler har efterbeskatningssager medført restskattetillæg efter kildeskatteoven.

De forbedrede indskudsregler vil ikke have fuld provenuvirkning i finansåret 1992, da de kun påvirker skattebetalingen i det omfang, de indgår i forskudsregistreringen. Skønsmæssigt anslås det samlede provenutab for finansåret 1992 af de foreslåede ændringer til ca. 15 mill. kr. Heraf vedrører ca. 5 mill. kr. kommunerne.

5. Aktieafgift

Den foreslåede nedsættelse af aktieafgiften fra 1 pct. til 0,75 pct. skønnes at medføre et provenutab på ca. 200 mill. kr. årligt.

Der henvises til provenubemærkningerne i særskilt lovforslag.

Provenugevinst i indkomstårene 1992-1996.

	1992	1993	1994	1995	1996
	————— mill. kr. —————				
Ialt	1.200	900	900	900	600
heraf kommunerne	250	200	200	200	125

Størstedelen af merprovenuet vedrører selskaber, der først afregner selskabsskat i året efter indkomståret. For finansåret 1992 skønnes provenugevinsten således til ca. 250 mill. kr., og for finansåret 1993 til ca. 1.150 mill. kr.

I aftrapningsperioden påføres erhvervene et likviditetstab svarende til det offentlige merprovenu. Den hermed forbundne belastning af erhvervslivet svarer til rentevirkningen af dette beløb.

IV. Administrative konsekvenser

Den samlede vækstfremmepakke skønnes på længere sigt at medføre en administrativ lettelse, men i en overgangsfase vil forslaget medføre et begrænset merarbejde i skatteforvaltningen.

Forslaget om ændringer i etableringskontoloven vil medføre besparelser på Told- og Skattestyrelsens driftsbudgetter og i den kommunale skatteforvaltning. Den gældende efterbeskatningsordning af etableringskontomidler er særdeles besværlig, og den udgør en belastning for både skatteforvaltningen, det involverede pengeinstitut og skatteyderen.

Forslaget om ændringer i afskrivningsloven vil i en overgangsfase medføre et begrænset merarbejde i skatteforvaltningen.

6. Kapitaltilførselsafgift

Forslaget om at nedsætte kapitaltilførselsafgiften fra 1 pct. til 0,75 pct. skønnes at medføre et provenutab på ca. 65 mill. kr. årligt.

Der henvises til provenubemærkningerne i særskilt lovforslag.

7. Varelagernedskrivninger

Efter forslaget aftrappes adgangen til at foretage varelagernedskrivning gradvist over 5 år fra 30 pct. til 15 pct. Aftrapningen gennemføres med 4 pct. i indkomståret 1992, 3 pct. årligt i årene 1993-95 og med 2 pct. i 1996.

I nedenstående oversigt er angivet skøn for merprovenuet ved forslaget for de nævnte indkomstår. Skønnet er behæftet med betydelig usikkerhed.

Forslaget om fradrag for visse anlægs- og etableringsudgifter vil indebære et begrænset merarbejde i kommunerne, indtil grænsedragningen mellem fradragsberettigede og ikke-fradragsberettigede udgifter er fastlagt.

De øvrige elementer i vækstfremmepakken skønnes ikke at have nævneværdige administrative konsekvenser.

Det er aftalt med kommunerne, at der én gang om året gennemføres forhandlinger mellem Skatteministeriet og kommunerne med henblik på at fastlægge de administrative konsekvenser af det forløbne års lovgivning på Skatteministeriets område. De administrative konsekvenser af vækstfremmepakken vil indgå i disse forhandlinger.

V. Spaltehenvisninger

Lov om skattemæssige afskrivninger m.v. er senest ændret ved lov nr. 217 af 10. april 1991, jf. Folketingstidende 1990-91 (2. samling), sp. 38, 573, 2485, 3811; tillæg A, sp. 15; tillæg B, sp. 93, 221; tillæg C, sp. 203.

Lov om påligningen af indkomst- og formueskat til staten (ligningsloven) er senest ændret ved lov nr. 398 af 6. juni 1991, jf. Folketingstidende 1990-91 (2.

samling), sp. 38, 574, 6803, 7260; tillæg A, sp. 287; tillæg B, sp. 949; tillæg C, sp. 749.

Lov om indskud på etableringskonto er senest ændret ved lov nr. 217 af 10. april 1991, jf. Folketingstidende 1990-91 (2. samling), sp. 38, 573, 2485, 3811; tillæg A, sp. 15; tillæg B, sp. 93, 221; tillæg C, sp. 203.

Lov om indkomstskat og formueskat for personer m.v. (personskatteloven) er senest ændret ved lov nr. 394 af 6. juni 1991, jf. Folketingstidende 1990-91 (2. samling), sp. 38, 574, 6977, 7457; tillæg A, sp. 111; tillæg B, sp. 1293; tillæg C, sp. 883.

Lov om skattemæssig opgørelse af varelagre m.v. er senest ændret ved lov nr. 304 af 25. maj 1987, jf. Folketingstidende 1986-87, sp. 7445, 7990, 11926, 12276; tillæg A, sp. 4331; tillæg B, sp. 2043; tillæg C, sp. 763.

VI. Til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1-4 og 6-7

Det foreslås, at førsteårsafskrivningerne for driftsmidler forhøjes fra højst 30 pct. til højst 40 pct.

Der kan dog ikke foretages forhøjet førsteårsafskrivning for følgende driftsmiddeltyper og udstyr hertil:

1. Inventar.

Inventar omfatter en virksomheds indretning, herunder kontorinventar, lagerindretning og indretning af produktionslokaler m.v.

2. Kontormaskiner.

Kontormaskiner omfatter udstyr til kontorformål i bred forstand, herunder EDB-udstyr til tekstbehandling, bogholderi, administration m.v. Som andre eksempler kan nævnes telefon- og telefaxanlæg og fotokopieringsmaskiner.

Som kontormaskiner i relation til denne afgrænsning anses ikke EDB-udstyr, der primært anvendes til produktionstekniske formål, herunder udstyr til konstruktion, beregning, styring og kvalitetskontrol (CAD/CAM/CAE-udstyr m.v.).

3. Jernbanemateriel, luftfartøjer og registrerede motorkøretøjer.

Som motorkøretøj anses et motordrevet køretøj, der hovedsagelig er indrettet til selvstændigt at benyttes til person- eller godsbefordring. Ved den nærmere afgrænsning anvendes færdselslovens definition af motorkøretøj. Bestemmelsen omfatter motorkøretøjer registreret efter færdselsloven.

4. Butiksudstyr.

Herved forstås f.eks. kasseapparater, betalingskortterminaler, køle- og frysediske.

5. Boreplatforme og produktions-, behandlings- og transportanlæg til efterforskning og indvinding af kulbrinter til havs.

Den forhøjede førsteårsafskrivning kan ikke foretages på driftsmidler, der anvendes til:

1. Aktiviteter, der er undtaget fra afgiftspligten efter § 2, stk. 3, i merværdiafgiftsloven (momsloven).

2. Hotel- og restaurationsvirksomhed.

3. Aktiviteter, der er omfattet af lov om beskatning af indkomst i forbindelse med kulbrinteindvinding i Danmark (kulbrinteskatteloven).

De aktiviteter, der er undtaget fra afgiftspligten efter momslovens § 2, stk. 3, er bl.a. hospitalsbehandling, læge- og tandlægevirksomhed, social forsorg og bistand, undervisning, visse kulturelle aktiviteter, visse sportsaktiviteter, personbefordring, forsikringsvirksomhed og bank- og sparekasse- samt finansieringsvirksomhed.

Er den afskrivningsberettigede saldo værdi efter de gældende regler 3.500 kr. eller derunder, kan beløbet fradrages fuldt ud i den skattepligtige indkomst. Beløbsgrænsen foreslås forhøjet fra 3.500 kr. til 4.400 kr. svarende til beløbsgrænsen for straksafskrivning af småaktiver. En tilsvarende forhøjelse af beløbsgrænsen foreslås for blandede driftsmidler. Beløbsgrænsen foreslås reguleret efter personskattelovens § 20.

For at undgå misbrug af adgangen til forhøjede førsteårsafskrivninger ved at samme driftsmiddel førsteårsafskrives år efter år, foreslås indsat en værnsregel. Efter denne regel kan førsteårsafskrivning ikke foretages ved overdragelser mellem en person og et selskab m.v. som nævnt i selskabsskattelovens §§ 1 og 2 eller fondsbeskatningslovens § 1 eller mellem sådanne selskaber m.v. indbyrdes, hvis den ene af parterne i overdragelsen på grund af aktiebidsidelse, vedtægtsbestemmelse, aftale eller fælles ledelse har en bestemmende indflydelse på den anden parts handlemåde.

Til nr. 5

Det foreslås, at der åbnes adgang til straksafskrivning for EDB-software og for driftsmidler til forsøgs- og forskningsvirksomhed bortset fra driftsmidler, der anvendes til efterforskning efter råstoffer. Driftsmidler, der anvendes til efterforskning efter råstoffer, skal således fortsat afskrives sammen med virksomhedens andre driftsmidler på grundlag af den afskrivningsberettigede saldo værdi.

EDB-software er hidtil som hovedregel blevet behandlet som en driftsomkostning med ret til fradrag i den skattepligtige indkomst ved anskaffelsen. Større anskaffelser af EDB-software har hidtil skullet afskrives over en årrække efter statsskattelovens regler. Med den foreslåede ændring betragtes EDB-software altid som et straksafskrivningsberettiget driftsmiddel.

Til nr. 8

Det foreslås, at der for skibe, herunder maskiner, inventar og lignende driftsmidler om bord på skibe, ligesom for andre transportmidler ikke kan foretages forhøjet førsteårsafskrivning. Når skibe og andre transportmidler ikke er behandlet under ét, skyldes det, at afskrivninger for skibe er reguleret i et særligt afsnit i afskrivningsloven.

Til § 2

Til nr. 1

Markedsundersøgelingsudgifter m.v.

Det er en betingelse for fradrag efter de foreslåede bestemmelser i ligningslovens §§ 8 I og J for udgifter, der er afholdt før etableringen af en erhvervsvirksomhed, at der rent faktisk sker etablering af en erhvervsvirksomhed.

Ved vurderingen af, om der er sket etablering af en erhvervsvirksomhed, må der tages udgangspunkt i gældende retningslinier og praksis på området.

I § 8 I foreslås, at udgifter til undersøgelse af nye markeder med henblik på etablering af erhvervsvirksomhed eller udvidelse af en bestående erhvervsvirksomhed efter nærmere regler kan fratrækkes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Hvis udgifterne er afholdt før etablering af en erhvervsvirksomhed, forudsætter fradragsretten, at afholdelsen af udgifterne er medvirkende til, at den skattepligtige etablerer den pågældende erhvervsvirksomhed.

Ved udgifter til undersøgelse af nye markeder forstås udgifter, der udelukkende er afholdt med henblik på at undersøge de praktiske og økonomiske muligheder for at opnå salg af varer eller tjenesteydelser på nye markeder her i landet eller i udlandet.

Der kan være tale om udgifter, som den skattepligtige afholder i forbindelse med egne undersøgelser af afsætningsmulighederne for et givet produkt. For repræsentationsudgifter foreslås en fradragsret svarende til de regler, der gælder efter ligningslovens § 8, stk. 4.

Også udgifter til ansættelse af en konsulent, der skal undersøge markedsvilkårene, samt udgifter til markedsundersøgelser i forbindelse med betalinger for et lokalt agentbureau eller en lokal kontaktperson

vurdering af et produkts mulighed for og egnethed til at vinde indpas på et bestemt marked, vil være omfattet af fradragsretten. Sådanne vurderinger kan være nødvendige for at opnå viden om f.eks. specielle lovgivnings- og handelshindringer, bestemte kutyper og sædvaner, klimatiske forhold m.v.

Efter forslaget kan udgifter til undersøgelse af nye markeder efter den skattepligtiges eget valg enten fradrages fuldt ud ved indkomstopgørelsen i det indkomstår, hvor udgifterne er afholdt, dog tidligst i det indkomstår, hvor etableringen af erhvervsvirksomheden finder sted, eller afskrives med lige store årlige beløb over dette og de 4 følgende indkomstår. Forslaget om en fordeling af udgifterne over en kortere årrække er begrundet i, at nyetablerede typisk har begrænsede indkomstmuligheder i de første år efter etableringen, hvorfor det må antages, at eventuelle fradrag kun vil kunne udnyttes i begrænset omfang i de første år.

I § 8 J foreslås det, at der gives fradrag for nogle udgifter, som er typiske i en etableringsfase eller i forbindelse med en udvidelse af virksomheden.

Fradragsretten forudsætter, at afholdelsen af udgifterne sker i forbindelse med etablering af en erhvervsvirksomhed eller udvidelse af en bestående erhvervsvirksomhed.

Hvis udgifterne er afholdt inden etableringen eller udvidelsen af erhvervsvirksomheden, kan udgifterne først fradrages i det indkomstår, hvor etableringen eller udvidelsen af erhvervsvirksomheden sker. Udgifter, der er afholdt efter etableringen eller udvidelsen af erhvervsvirksomheden, kan fradrages efter de almindelige regler herom.

Efter bestemmelsen i § 8 J kan der foretages fradrag for advokat- og revisorudgifter, der er afholdt i forbindelse med etablering eller udvidelse af en erhvervsvirksomhed. Der vil typisk være tale om udgifter i form af rådgivningshonorarer, honorarer for udfærdigelse af kontrakter m.v.

Endvidere foreslås, at der gives fradrag for gebyrer til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen. Det drejer sig om gebyrer i forbindelse med stiftelse af et selskab eller ved ændringer i et selskabs vedtægter.

Det foreslås endelig, at der ikke er fradragsret i tilfælde, hvor de afholdte udgifter i forbindelse med køb eller salg af erhvervsaktiver skal betragtes som tillæg til købesummen eller som fradrag i salgssummen. Den afholdte udgift vil i disse tilfælde blive behandlet på samme måde som den resterende købe- eller salgssum. Forslaget tilsigter ikke ændringer i den hidtidige praksis for hvilke udgifter, der kan anses for et tillæg til en købesum eller et fradrag i en salgssum.

Der kan kun gives fradrag efter § 8 J for de udgiftsarter, der direkte er nævnt i lovbestemmelsen.

Udgifter til plantning af skov, juletræer, frugttræer m.v. og læhegn.

I § 8 K, stk. 1, foreslås det, at udgifter til nyplantning af fredskov kan fradrages med indtil 20 pct. årligt. Hvis udgiften ikke overstiger 25.000 kr. pr. år pr. ejendom, kan beløbet fradrages straks. § 8 K, stk. 1, 1. pkt., omhandler kun fradragsretten for nyplantninger. Ved genplantning af skov er udgiften fuldt fradragsberettiget som efter de hidtidige regler. Ejendomsbegrebet afgrænses i overensstemmelse med vurderingsloven.

Det er en betingelse for fradragsretten, at arealet pålægges fredskovspligt. Fredskovspligten medfører, at der skal foretages genplantning efter hugst. Genplantningen kan bestå af træarter, der kan danne højstammet skov.

Efter de gældende regler kan udgifter til nyplantning af skov ikke fradrages, da de anses for en ikke fradragsberettiget anlægs- og etableringsudgift. Som fradragsberettigede driftsudgifter i forbindelse med skovbrug anses derimod udgifter til genplantning, kulturpleje og udrensning før første hugst.

Nye arealer kan pålægges fredskovspligt ved tinglysning af en fredskovsdeklaration. For at blive pålagt fredskovspligt skal arealet som hovedregel være mindst 10 ha, medmindre det ligger umiddelbart op af anden fredskov. Denne regel kan dog fraviges under visse omstændigheder, f.eks. hvis tilplantningen opnår støtte efter Landbrugsministeriets tilskudsordninger eller har stor nærrekreativ betydning.

Statsskovdistrikterne fører tilsyn med de private skove og påser, at arealerne bliver tilplantet i overensstemmelse med de godkendte planer, samt i øvrigt drevet efter skovlovens regler.

Fredskovspligten giver således rimelig sikkerhed for, at arealerne bliver drevet erhvervs-mæssigt forsvarligt, og det er derfor fundet hensigtsmæssigt at betinge fradragsretten af fredskovspligten.

Af udgifter, der medgår til nyplantning af skov, og som kan fradrages efter § 8 K, stk. 1, kan som eksempel nævnes udgifter til klargøring af arealet før plantning, herunder rydningsudgifter, udgifter til planter, frø, materialer, lønudgifter til ansatte, udgifter til fremmed arbejdskraft samt udgifter til leje af fremmed materiel. Foretages nyplantningen af egne ansatte, skal den del af lønudgiften, som medgår til nyplantningen, udskilles og fradrages efter den foreslåede bestemmelse.

Udgifter til projektering, konsulentbistand, indhentelse af deklaration, tinglysning m.v. foreslås ligeledes omfattet af fradragsretten.

Viser det sig, at der ikke kan tinglyses fredskovspligt på arealet, kan ingen udgifter, herunder f.eks. udgifter til konsulentbistand, fradrages efter forslaget. Det er således en betingelse for fradragsretten for de udgifter, der afholdes i forbindelse med etableringen af ny skov, at arealet faktisk bliver fredskov.

Fredskovspligten kan kun undtagelsesvis blive ophevet. Hvis skovlovsmyndigheden tillader fredskovspligten ophævet, førend udgiften er fradraget fuldt ud, kan de beløb, som endnu ikke er fradraget, ikke bringes til fradrag i den skattepligtige indkomst. Fradragsretten er efter forslaget betinget af, at skoven bliver og forbliver fredskovspligtig.

I § 8 K, stk. 2, foreslås det, at udgifter til plantning af træer bestemt til erhvervs-mæssig anvendelse som juletræer eller pyntegrønt i kort omdrift samt frugttræer og frugtbuske kan fradrages med indtil 20 pct. årligt. Overstiger udgiften ikke 25.000 kr., kan beløbet fradrages straks. Ved »kort omdrift« forstås, at en beplantning af grantræer er bestemt til juletræs- og pyntegrøntsproduktion, hvor træerne afdrives væsentlig før, der er tale om tømmerproduktion. Det foreslås tillige, at fradragsretten efter § 8 K, stk. 2, 1. pkt., for plantningsudgifter skal gælde ved såvel nyplantning som genplantning uden for skov. Fradragsretten gælder uafhængigt af, om der efter gældende regler er opnået fradrag for den hidtidige beplantning, jf. nedenfor.

De gældende regler om den skattemæssige behandling af udgifter til plantning af juletræer m.v. er fastsat ved SD-cirkulærerne 1986-26 og 1989-14. Efter disse cirkulærer kan udgifter til plantning af træer bestemt til anvendelse som juletræer og pyntegrønt samt frugttræer og frugtbuske fradrages med indtil 10 pct. årligt. Overstiger udgifterne ikke 25.000 kr. pr. år pr. ejendom, fradrages beløbet i det indkomstår, hvori udgiften er afholdt. Udgifter til genplantning af juletræer og frugttræer m.v. fratrækkes i det indkomstår, hvori plantningen sker. Er udgifterne til den hidtidige beplantning af den nuværende ejer fratrukket efter reglerne i SD-cirkulærerne, fradrages udgifterne til genplantning dog med indtil 10 pct. årligt. For juletræer og pyntegrønt blev fradragsretten administrativt indrømmet med virkning fra indkomståret 1982 og for frugttræer og frugtbuske fra indkomståret 1986.

Egentlige juletræsplantager kan ikke pålægges fredskovspligt, men betragtes som en landbrugsafgrøde. I fredskovspligtige skove må dog maksimalt 10 pct. af den enkelte skov drives med juletræer og pyntegrønt i kort omdrift. Det foreslås derfor i § 8 K, stk. 2, 3. pkt., at udgifter til genplantning i skov af juletræer og træer til pyntegrønt kan fradrages

straks. I skov behandles genplantningsudgifter således ens, uanset træart.

I § 8 K, stk. 3, foreslås det, at udgifter til læhegn kan fradrages straks i det indkomstår, hvori udgiften afholdes. Det skal gælde såvel nye læhegn som genplantning af tidligere læhegn. Fradragsretten gælder for læhegn, der er omfattet af lov nr. 812 af 21. december 1988 om læhegn. I læhegnslovens § 1 defineres læhegn som en sammenhængende plantning af træer eller buske med indtil 7 planterækker og en bredde af ikke over 10 m, der anlægges med det formål at nedsætte vindhastigheden over arealer, der anvendes eller agtes anvendt til landbrug, frilandsgartneri, frugtplantage, planteskole og lignende. Der er således ikke fradrag for plantninger omkring bebyggelser, idrætsanlæg m.v.

Efter de gældende regler kan udgifter til plantning af nye læhegn ikke fradrages. Udgifter til genplantning af læhegn kan derimod fradrages i forhold til den periode, den skattepligtige har ejet ejendommen, sammenholdt med hegnets levetid. Ved jordfordeling eller jordombytning gælder der særlige regler med hensyn til ejertid og levetid for læhegn.

Tilskud til læplantning udbetales i rater af Fællesudvalget for Læhegn i takt med plantningen af læhegn efter særligt fastsatte regler. Af administrative grunde foreslås det, at tilskuddet medregnes til den skattepligtige indkomst i samme indkomstår, som lodsejeren afholder sin udgift til læplantningen.

I § 8 K, stk. 4, foreslås det, at udgifter til anskaffelse af maskiner, inventar og driftsmidler samt fast ejendom skal afskrives efter afskrivningslovens bestemmelser herom. Det vil sige, at aktiver, der er omfattet af afskrivningsloven, ikke kan gøres til genstand for fradraget efter forslaget stk. 1-3, men skal fradrages eller afskrives efter afskrivningslovens bestemmelser.

Fradrag for udgifter til know-how og patentrettigheder

I § 1, nr. 5, foreslås en ændring af afskrivningsloven, hvorved der åbnes adgang til straksafskrivning af forsøgs- og forskningsudstyr.

I ligningslovens § 8 L foreslås det, at der ligesom for forsøgs- og forskningsudstyr åbnes adgang til straksafskrivning for udgifter til anskaffelse af know-how (viden om særlig fremstillingsmetode o.lign.) og patentrettigheder. Disse rettigheder afskrives som hovedregel over 10 år efter lov om særlig indkomstskat. Der foreslås en valgmulighed mellem den gældende afskrivning og straksafskrivning for afskrivningsmæssigt at ligestille indkøb af know-how og patentrettigheder med en virksomheds egne investeringer i forsøgs- og forskningsudstyr.

Til nr. 2

Der er tale om en redaktionel konsekvensændring som følge af lovforslagets § 1, nr. 3.

Til nr. 3

Det er hensigten, at den foreslåede bestemmelse i ligningslovens § 27 E skal kunne anvendes i de tilfælde, hvor et forsknings- eller udviklingsarbejde afhændes til videreudvikling i et aktie- eller anpartsselskab, og hvor vederlaget ydes i form af aktier eller anparter.

Det er en afgørende forudsætning, at forslaget kun skal komme egentlige opfindere og iværksættere til gode. På denne baggrund er det i den foreslåede bestemmelse i § 27 E, stk. 1, anført, at udskydelsen af beskatningen kun kan finde anvendelse, hvor der er tale om afhændelse af et forsknings- eller udviklingsarbejde.

Endvidere skal afhændelsen ske med henblik på en videreudvikling af arbejdet, idet det ikke er hensigten blot at lette beskatningen af opfindere generelt. Ordet »videreudvikling« bør dog fortolkes bredt. Der kan f.eks. være tale om konstruktions- eller modningsarbejder, fremstilling eller afprøvning af prototyper, formgivning, udvikling og konstruktion af eventuelt særligt produktionsudstyr, markedsundersøgelser, tekniske undersøgelser samt andre aktiviteter, som er nødvendige forudsætninger for en erhvervsmæssig udnyttelse af resultaterne af et forsknings- eller udviklingsarbejde. Der kan endvidere være tale om, at selskabet skal forestå den egentlige kommercielle udnyttelse af arbejdet herunder anlægs- og driftsfinansiering.

Det er ifølge den foreslåede bestemmelse en betingelse, at den skattepligtige er en fysisk person. Bestemmelsen kan således ikke anvendes af selskaber eller lignende.

Hele vederlaget skal være i form af aktier eller anparter i det selskab, som skal videreudvikle opfindelsen eller lignende. Dette er en afgørende forudsætning, idet det ikke er tanken at mindske beskatningen generelt, men kun at afhjælpe de problemer, som den særlige vederlagsform giver.

Såfremt vederlaget sker kontant, men i form af en afdragsordning, vil der være mulighed for at anvende reglen i ligningslovens § 27 A, der giver mulighed for at udskyde indtægtsførslen til tidspunktet for betalingen af de enkelte afdrag.

Den foreslåede § 27 E kan anvendes, uanset om en del af vederlaget beskattes som særlig indkomst med hjemmel i lov om særlig indkomstskat m.v., § 17, stk. 1.

Som ovenfor nævnt vil vederlaget kunne fordeles over 10 indkomstår begyndende med afhændelsesåret. Fordelingen svarer herved til den fordeling af tilskud, der kan ske med hjemmel i ligningslovens § 27 B. I lighed med denne bestemmelse er det i den foreslåede § 27 E, stk. 2, fastsat, at det også med hensyn til beskatningen af aktieverlaget i stk. 1 vil være muligt at vælge, hvorvidt indkomsten skal indtægtsføres med lige store beløb i hvert indkomstår, eller om hele indkomsten skal indtægtsføres i ét år. Beløb, der er medregnet i ét indkomstår, kan dog ikke overføres til et andet år.

For at give skattemyndighederne mulighed for at kontrollere beskatningen af de særlige vederlag er det fastsat, at der ved selvangivelsen skal gives oplysning om den del af vederlaget, der endnu ikke er medregnet i indkomsten. Dette indebærer tillige, at vederlaget skal værdiansættes i afhændelsesåret.

Ved værdiansættelsen er det de almindelige skattemæssige principper, der finder anvendelse, dvs. at det afgørende er værdien af de modtagne aktier.

Ved opgørelsen af vederlaget vil den skattepligtige endvidere kunne foretage fradrag for de omkostninger, der er afholdt i tilknytning til forsknings- eller udviklingsarbejdet, herunder de udgifter, der er afholdt i tidligere indkomstår.

Bestemmelserne i de foreslåede § 27 E, stk. 3-5, indeholder undtagelser til princippet i stk. 2, hvorefter den skattepligtige selv kan vælge tidspunktet for indtægtsførslen af vederlaget inden for 10 års perioden.

Ved den foreslåede § 27 E, stk. 3, er der taget højde for den situation, at aktierne eller en del af disse afstås inden for 10 års perioden. Bestemmelsen fastslår, at såfremt vederlaget ikke fuldt ud er blevet indtægtsført, skal indtægtsførslen ske i det år, hvori aktierne afstås. Herved undgås, at aktierne kan afstås inden indtægtsførsel af vederlaget. Såfremt det kun er en del af aktierne, der afstås, er det fastsat, at der senest i afståelsesåret skal være indtægtsført en forholdsmæssig del af det samlede vederlag svarende til de afståede aktier.

Forslaget vedrører kun beskatningen af vederlaget. Beskatningen ved afståelse af aktierne sker uafhængigt heraf. Ved afståelse af de modtagne aktier eller anparter vil eventuel fortjeneste eller tab således skulle beskattes efter reglerne i aktieavancebeskatningsloven. Aktierne anses i denne forbindelse for anskaffet til værdien på erhvervelses tidspunktet. Såfremt afståelsen sker med tab, vil dette ikke berøre beskatningen af vederlaget. Tabet vil dog kunne udnyttes, hvis den skattepligtige er undergivet beskatning som hovedaktionær.

I den foreslåede § 27 E, stk. 4, er der fastsat bestemmelser for de tilfælde, hvor den skattepligtige opfinder dør, før hele vederlaget er indtægtsført. Såfremt der opstår et skattemæssigt dødsbo, skal det resterende vederlag medregnes hos boet senest i dødsboets sidste indkomstår. Såfremt en efterlevende ægtefælle f.eks. overtager fællesboet til hensidende i uskiftet bo, vil den efterlevende ægtefælle indtræde i afdødes sted og derfor skulle indtægtsføre det resterende vederlag inden for 10 års perioden.

I § 27 E, stk. 5, er det bestemt, at såfremt den skattepligtige ophører med at være skattepligtig i henhold til kildeskattelovens § 1, eller såfremt den pågældende efter bestemmelserne i en dobbeltbeskatningsoverenskomst bliver hjemmehørende i en fremmed stat, Færøerne eller Grønland, vil det resterende vederlag skulle medregnes til indkomsten i det indkomstår, hvori skattepligten ophører, eller hvor der sker flytning af det skattemæssige hjemsted.

Til § 3

Efter etableringskontoloven kan fuldt skattepligtige personer, der ikke er fyldt 40 år, og som har haft lønindtægt i indkomståret, indskyde op til 20 pct. af nettolønindtægten (mindst 5.000 kr.) på en etableringskonto i et pengeinstitut. Indskuddet kan fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

De indskudte midler kan haves i forbindelse med etablering af en selvstændig virksomhed. Indskuddene hæves efter FIFU-princippet, d.v.s. de først indskudte beløb skal hæves først. Etableringen skal ske inden 10 år efter udløbet af indkudsåret, idet midlerne dog altid kan indstå til det fyldte 40. år, ligesom der, indtil denne alder er nået, kan indskydes beløb på kontoen. Etablering foreligger, når der er foretaget en investering på mindst 143.100 kr. (1991). Når etablering er sket, skal restindskud være hævet senest 2 år efter etableringsåret.

Til nr. 1

Forslaget medfører en forbedret fradragsret for personer med lønindtægt under 200.000 kr., idet der efter forslaget altid kan indskydes op til 40.000 kr.

Til nr. 2-7

Anvendes etableringskontoinnskuddet ikke rettidigt til etablering, efterbeskattes midlerne. Efterbeskatningen kan indebære, at den skattepligtiges selvangivelse for de år, hvor der er foretaget fradrag for et indskud, skal genoptages. Ved denne efterbeskatning skal de ikke anvendte indskud tillægges 5 pct. for hvert år fra udløbet af de indkomstår, hvori indskuddene er fradraget og indtil fristens udløb.

Efter de gældende regler kan der blive tale om efterbeskatning med genoptagelse af gamle skatteansættelser og om efterbeskatning uden genoptagelse af gamle ansættelser.

Efterbeskatning med genoptagelse sker efter gældende ret i følgende situationer:

- Når retten i henhold til en kontrakt om bygning af et skib ophæves eller sælges (§ 7 A, stk. 3),
- Når etablering ikke er sket inden 10 år efter udløbet af fradragetsår – eller udgangen af det år, hvori kontohaveren fylder 40 år (§ 8, stk. 1, og § 9, stk. 1),
- I tilfælde af kontohaverens død eller konkurs (§ 11, stk. 1),
- Ved ophør af skattepligt efter kildeskattelovens § 1, medmindre etablering har fundet sted, og kontohaver fortsat er skattepligtig efter kildeskattelovens § 2, stk. 1, litra d, af indkomsten fra virksomheden (§ 11, stk. 2),
- Ved hævning uden der er sket etablering (§ 9, stk. 2),
- Ved hævning af beløb, hvor det efterfølgende viser sig, at der ikke kan forlods afskrives, eller hvis kun en del af det hævvede indskud kan forlods afskrives (§ 11 A, stk. 1).

Efterbeskatning uden genoptagelse af gamle ansættelser sker efter gældende regler i følgende situationer:

- Når indskud, der ikke er anvendt til selve etableringen, ikke er anvendt til forlods afskrivning i øvrigt i etableringsåret eller i de 2 efterfølgende indkomstår (§ 10, stk. 1),
- Når indskud hævnes, efter at der er sket etablering (§ 10, stk. 2),
- Når der indestår ikke-hævvede indskud, efter at der er sket etablering, og virksomheden afhændes eller ophører af andre grunde end kontohavers død eller konkurs (§ 11, stk. 3).

Efterbeskatningen sker efter gældende regler som følger:

Indskud, der er foretaget før den 16. februar 1987, og som derfor har haft fuld fradragsværdi, efterbeskattes efter de tilsvarende indkomstskatteregler.

Indskud, der er foretaget efter den 15. februar 1987, efterbeskattes med samme indkomstskatteprocent, som fradraget er blevet givet med.

Forslaget bevarer gældende regler, som de er, for så vidt angår efterbeskatning af indskud, der er foretaget før den 16. februar 1987, d.v.s. før skattereformen.

For så vidt angår indskud, der er foretaget efter den 15. februar 1987, foreslås det derimod, at den

tidskrævende og administrativt besværlige genoptagelsesmetode forlades. Fra og med den 1. januar 1992 skal efterbeskatning af indestående midler i stedet ske ved skatteansættelsen for det indkomstår, hvori midlerne af den ene eller anden grund hævnes som følge af andet end etablering.

Efterbeskatningen skal efter forslaget ske i det indkomstår, hvori midlerne hævnes. For indskud, der hævnes i kalenderåret 1992, skal efterbeskatningen således ske ved skatteansættelsen for 1992, d.v.s. medtages i den selvangivelse, der skal udarbejdes i 1993.

Der vil være administrative vanskeligheder ved at foretage efterbeskatningen i det år, hvor kontohaveren måtte gå konkurs eller afgå ved døden. Endvidere vil en efterbeskatning med virkning for døds- og konkursåret i det overvejende antal tilfælde indebære, at efterbeskatningskravet vil bortfalde. På denne baggrund foreslås det, at de gældende efterbeskatningsregler (med virkning for indskudsårene) oprettholdes i tilfælde af kontohaverens død eller konkurs.

Etableringskontolovens § 9, stk. 3, 2. pkt., og § 11 A, stk. 1, 3. pkt., indeholder regler om en særlig efterbeskatningsmetode ved hævning i utide. Disse regler indebærer, at indskud, der er foretaget efter den 15. februar 1987, også i de tilfælde, hvor kontohaveren i indskudsåret har været omfattet af overgangsreglen i personskattelovens § 24, efterbeskattes med samme indkomstskatteprocent, som fradraget er blevet givet med.

Denne særlige efterbeskatningsmetode er uforenelig med det foreslåede princip om, at efterbeskatning skal ske i hæveåret. Da overgangsreglerne i personskattelovens § 24 i øvrigt udløber med udgangen af indkomståret 1991, foreslås det, at de nævnte bestemmelser i etableringskontolovens § 9, stk. 3, 2. pkt., og § 11 A, stk. 1, 3. pkt., ophæves. Efterbeskatning i tilfælde, hvor kontohaveren har været omfattet af overgangsreglen i personskattelovens § 24, vil således ske efter de foreslåede almindelige regler.

Til § 4

I § 2, nr. 1, er det foreslået, at der i ligningsloven indsættes bestemmelser i §§ 8 I, 8 J, 8 K og 8 L om, at visse anlægs- og etableringsudgifter m.v. kan fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Da der er tale om erhvervsmæssige udgifter, skal udgifterne fradrages ved opgørelsen af den personlige indkomst. Der er således alene tale om en konsekvensændring.

Til § 5

Efter gældende regler kan selvstændige erhvervs-

drivende, selskaber, m.fl. nedskrive på værdien af varelagre m.v. med indtil 30 pct. af den opgjorte værdi. Det nedskrevne beløb skal herefter tages til indtægt i det efterfølgende indkomstår, hvor man kan nedskrive på den opgjorte ultimoværdi af det nye varelager.

Over en 5-års periode, begyndende med indkomståret 1992, aftrappes varelagernedskrivningerne med henholdsvis 4, 3, 3, 3 og 2 procentpoint. Aftrapningen vil betyde, at adgangen til at nedskrive værdien af varelagre begrænses til at være indtil 15 pct. gældende fra 1996.

Til § 6

Det foreslås, at følgende bestemmelser skal have virkning fra og med indkomståret 1992:

1) § 1 (straksafskrivninger og forhøjede førsteårsafskrivninger),

2) ligningslovens § 8 K (skovrejsning) og § 8 L (straksafskrivning vedrørende know-how og patenter) som affattet ved § 2, nr. 1,

3) ligningslovens §§ 8 I og J (markedsundersøgelser m.v.) som affattet ved § 2, nr. 1, dog kun for udgifter, der afholdes i indkomståret 1992 eller senere,

4) § 2, nr. 3 (afhændelse af forsknings- eller udviklingsarbejde),

5) § 4 (ændring af personskatteloven som følge af de foreslåede nye bestemmelser om fradrag for markedsundersøgelser m.v. og skovplantning m.v.), og

6) § 5 (nedskrivning på varelagre).

§ 3, nr. 1, om forhøjelsen af indskudsmuligheden på etableringskonto har virkning fra og med indkomståret 1992, og det foreslås endvidere, at § 3, nr. 2-7, (ændret efterbeskatningsmetode for etableringskontohenlæggelser) alene tillægges virkning for indskud foretaget efter 15. februar 1987, der hæves efter den 1. januar 1992.

Bilag til f. t. l. vedr. forskellige skattelove

Bilag

*I dette bilag er (med mindre skrift)
indsat den gældende formulering af de bestemmelser,
der berøres af lovforslaget*

§ 1

I lov om skattemæssige afskrivninger m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 597 af 16. august 1991, foretages følgende ændringer:

1. I § 2, stk. 1, 2. pkt., ændres »stk. 5« til: »stk. 8«.

§ 2. Skattemæssig afskrivning foretages under ét for samtlige de til en skattepligtigs erhvervsvirksomhed hørende maskiner, inventar og lignende driftsmidler, der udelukkende benyttes erhvervmæssigt, jf. dog § 12, stk. 2. Afskrivningsgrundlaget opgøres efter saldo-metoden efter reglerne i stk. 2-3 og stk. 5.

Stk. 2.

2. § 2, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Afskrivning skal foretages med hele procenter og kan højst udgøre 30 pct. af den afskrivningsberettigede saldoværdi. Afskrivning kan dog udgøre indtil 40 pct af anskaffelsessummen for driftsmidler, der er anskaffet i indkomståret, bortset fra følgende driftsmiddeltypen samt udstyr hertil:

- 1) Inventar.
- 2) Kontormaskiner.
- 3) Jernbanemateriel, luftfartøjer og registrerede motorkøretøjer.
- 4) Butiksudstyr.
- 5) Boreplatforme og produktions-, behandlings- og transportanlæg til efterforskning og indvinding af kulbrinter til havs.«.

§ 2.

Stk. 4. Afskrivning skal foretages med hele procenter og kan højst udgøre 30 pct. af den afskrivningsberettigede saldoværdi. Er den afskrivningsberettigede saldoværdi efter stk.

3 3.500 kr. eller derunder, kan beløbet fradrag-
ges fuldt ud i den skattepligtige indkomst.

Stk. 5.

3. I § 2 indsættes efter stk. 4 som nye stykker:
»Stk. 5. Afskrivning efter stk. 4, 2. pkt., kan ikke foretages på driftsmidler, der anvendes til:

- 1) Aktiviteter, der er undtaget fra afgiftspligten efter § 2, stk. 3, i merværdiafgiftsloven (momsloven).
- 2) Hotel- og restaurationsvirksomhed.
- 3) Aktiviteter, der er omfattet af lov om beskatning af indkomst i forbindelse med kulbrinteindvinding i Danmark (kulbrinteskatteloven).

Stk. 6. Afskrivning efter stk. 4, 2. pkt., kan ikke foretages ved overdragelser mellem en person og et selskab m.v. som nævnt i selskabsskattelovens §§ 1 og 2 eller fondsbeskatningslovens § 1 eller mellem sådanne selskaber m.v. indbyrdes, hvis den ene af parterne i overdragelsen på grund af aktiebesiddelse, vedtægtsbestemmelse, aftale eller fælles ledelse har en bestemmende indflydelse på den anden parts handlemåde.

Stk. 7. Er den afskrivningsberettigede saldoværdi efter stk. 3 4.400 kr. eller derunder, kan beløbet fradrag-
ges fuldt ud i den skattepligtige indkomst. Beløbsgrænsen reguleres efter personskattelovens § 20.«.

Stk. 5-7 bliver herefter stk. 8-10.

4. I § 2, stk. 6, der bliver stk. 9, ændres »stk. 2, 3 og 5« til: »stk. 2, 3 og 8«.

§ 2.

Stk. 6. Udgifter til forbedring behandles på samme måde som anskaffelsessummen og

indgår således i afskrivningsgrundlaget efter reglerne i stk. 2, 3 og 5.

Stk. 7.

5. § 3, stk. 1, affattes således:

»Anskaffelsessummen for driftsmidler, hvis levealder må antages ikke at overstige 3 år, og for EDB-software kan uanset bestemmelsen i § 2 fradrages fuldt ud i den skattepligtige indkomst for det indkomstår, hvori anskaffelsen finder sted. Det samme gælder for anskaffelsessummen for driftsmidler til forsøgs- og forskningsvirksomhed bortset fra driftsmidler, der anvendes til efterforskning efter råstoffer.«

§ 3. Anskaffelsessummen for driftsmidler, hvis levealder må antages ikke at overstige 3 år, kan uanset bestemmelsen i § 2 fradrages fuldt ud i den skattepligtige indkomst for det indkomstår, hvori anskaffelsen finder sted.

Stk. 2.

6. I § 8, stk. 2, 4. pkt., ændres »3.500 kr.« til: »4.400 kr.«

7. I § 8, stk. 2, indsættes efter 4. pkt.:

»Beløbsgrænsen reguleres efter personskattelovens § 20.«

§ 8.

Stk. 2. Afskrivning kan i afskaffelsesåret beregnes med indtil 30 pct. af anskaffelsessummen. For hvert af de følgende indkomstår kan afskrivning beregnes med indtil 30 pct. af det beløb, der henstår uafskrevet ved indkomstårets begyndelse. Afskrivning skal altid foretages med hele procenter. Er anskaffelsessummen inden afskrivning nedbragt til 3.500 kr. eller derunder, kan det beløb, der svarer til den erhvervsmæssige benyttelse, fradrages fuldt ud i den skattepligtige indkomst. Herefter kan der ikke beregnes yderligere afskrivninger.

Stk. 3.

8. Efter § 13 indsættes:

»§ 13 A. Afskrivning efter § 2, stk. 4, 2. pkt., kan ikke foretages på aktiver omfattet af § 12.«

§ 2

I lov om påligningen af indkomst- og formueskat til staten (ligningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 776 af 20. november 1990, som senest ændret ved lov nr. 398 af 6. juni 1991, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 8 H indsættes:

»§ 8 I. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst kan fradrages udgifter til undersøgelse af nye markeder med henblik på etablering af en erhvervsvirksomhed eller udvidelse af en bestående erhvervsvirksomhed.

Stk. 2. Udgifter til undersøgelse af nye markeder, der er afholdt før etableringen af en erhvervsvirksomhed, kan kun fradrages efter stk. 1, hvis undersøgelsen er medvirkende til etablering af erhvervsvirksomheden.

Stk. 3. Udgifter efter stk. 1 og stk. 2 kan efter den skattepligtiges valg enten fradrages fuldt ud i det indkomstår, hvor udgifterne er afholdt, dog tidligst i det indkomstår hvor etableringen af erhvervsvirksomheden finder sted, eller afskrives med lige store årlige beløb over dette og de følgende 4 indkomstår.

Stk. 4. Udgifter til repræsentation kan kun fradrages efter reglerne i § 8, stk. 4.

§ 8 J. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst kan fradrages udgifter til advokat og revisor, der er afholdt i forbindelse med etablering af en erhvervsvirksomhed eller udvidelse af en bestående erhvervsvirksomhed. Det samme gælder gebyrer til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen.

Stk. 2. Udgifter, der er afholdt inden etableringen eller udvidelsen af erhvervsvirksomheden, kan først fradrages i det indkomstår, hvor etableringen eller udvidelsen af erhvervsvirksomheden finder sted.

Stk. 3. Udgifter, der må anses for tillæg til en købesum eller et fradrag i en salgssum for et aktiv, kan ikke fradrages efter stk. 1.

§ 8 K. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst kan udgifter, der afholdes til nyplantning af fredskov, fradrages med indtil 20 pct. årligt. Overstiger udgifterne ikke 25.000 kr. pr. år pr. ejendom, kan beløbet dog fradrages i det indkomstår, hvori udgiften er afholdt. Såfremt ejendommen sælges, eller det tilplantede areal ryddes efter brand, kan udgifter, der endnu ikke er fradraget efter 1. pkt., fratrækkes i

det indkomstår, hvori salget eller rydningen sker. Det er en betingelse for fradrag, at det tilplantede areal pålægges fredskovspligt efter skovlovens bestemmelser herom, og at fredskovspligten tinglyses på ejendommen. Udgifter til genplantning af skov kan fradrages straks.

Stk. 2. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst kan udgifter til plantning af træer, der er bestemt til erhvervsmæssig anvendelse som juletræer eller pyntegrønt i kort omdrift, samt frugttræer og frugtbuske fradrages med indtil 20 pct. årligt. Overstiger udgifterne ikke 25.000 kr. pr. år pr. ejendom, kan beløbet dog fradrages i det indkomstår, hvori udgiften er afholdt. Udgifter til genplantning i skov af træer, der er bestemt til erhvervsmæssig anvendelse som juletræer eller pyntegrønt, kan dog uanset 1. pkt. fradrages straks. Såfremt ejendommen sælges, eller det tilplantede areal rydes, kan udgifter, der endnu ikke er fradraget efter 1. pkt., fratrækkes i det indkomstår, hvori salget eller rydningen sker.

Stk. 3. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst kan udgifter, der afholdes til anlæg af læhegn, jf. lov om læhegn, fradrages fuldt ud i den skattepligtige indkomst i det indkomstår, hvori udgiften er afholdt. Tilskud til læplantning ydet efter lov om læhegn medregnes i den skattepligtige indkomst i samme indkomstår, hvori udgifter efter 1. pkt. afholdes.

Stk. 4. Uanset stk. 1-3 kan udgifter til anskaffelse af maskiner, inventar og lignende driftsmidler og fast ejendom kun fradrages eller afskrives efter lov om skattemæssige afskrivninger m.v.

§ 8 L. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst kan udgifter til erhvervelse af know-how og patentrettigheder i tilknytning til den skattepligtiges erhverv efter den skattepligtiges valg enten fradrages fuldt ud i det indkomstår, hvori udgifterne er afholdt, eller afskrives efter § 15, stk. 1, i lov om særlig indkomstskat m.v.

Stk. 2. Afhændes eller afstås knowhow eller patentrettigheder, hvis anskaffelsesudgift i medfør af stk. 1 er fradraget fuldt ud i den skattepligtige indkomst, skal afhændelses- eller afståelsessummen fuldt ud medregnes i den skattepligtige indkomst for det indkomstår, hvori afhændelsen eller afståelsen finder sted. I disse tilfælde finder reglerne i lov om særlig indkomstskat m.v. om beskatning af fortjeneste ikke anvendelse.«.

2. I § 18 A, stk. 1, 1. og 2. pkt., ændres »§ 2, stk. 6,« til: »§ 2, stk. 9,«.

§ 18 A. Ved opgørelsen af den skattepligtige formue skal skibe, der omfattes af bestemmelserne i afsnit III i lov om skattemæssige afskrivninger m.v., ansættes til den i lovens § 13, jf. § 2, stk. 6, omhandlede saldo værdi ved indkomstårets udgang. Maskiner, inventar og lignende driftsmidler, der omfattes af bestemmelserne i afsnit I i nævnte lov, ansættes til den i lovens § 2, stk. 6, nævnte saldo værdi ved indkomstårets udgang, for formueskattepligtige personer og dødsboer dog med et nedslag på 40 pct. af saldoværdien.

Stk. 2.

3. Efter § 27 D indsættes:

»§ 27 E. Vederlag, som en person modtager ved afhændelse af et forsknings- eller udviklingsarbejde, kan medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst inden for en 10 års periode, der begynder med det indkomstår, hvori afhændelsen sker. Det er en betingelse, at afhændelsen sker til et aktie- eller anpartsselskab med henblik på en videreudvikling af ovennævnte arbejde, og at hele vederlaget ydes i form af aktier eller anparter i det nævnte selskab.

Stk. 2. Den skattepligtige bestemmer selv, hvor stor en del af vederlaget der skal medregnes i indkomsten for det enkelte år inden for 10 års perioden, jf. dog stk. 3-5. Beløb, der er medregnet i indkomsten for ét år, kan ikke senere overføres til et andet år. Ved selvangivelsen skal der gives oplysning om den del af vederlaget, der endnu ikke er medregnet i den skattepligtige indkomst. Denne del af vederlaget kan ikke fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige formue.

Stk. 3. Ved afståelse af de i stk. 1 nævnte aktier eller anparter skal en til afståelsen svarende forholdsmæssig del af vederlaget være medregnet ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst senest for det indkomstår, hvori afståelsen sker.

Stk. 4. Dør den skattepligtige, og opstår der i umiddelbar forbindelse hermed et skattemæssigt dødsbo, uden at en efterlevende ægtefælle er omfattet af kildeskattelovens § 29, stk. 1-3, skal vederlag som nævnt i stk. 2, 3. pkt., medregnes hos boet senest i dettes sidste indkomstår. Såfremt en efterlevende ægtefælle er om-

fattet af kildeskattelovens § 29, stk. 1-3, indtræder den efterlevende ægtefælle i afdødes sted.

Stk. 5. Ophører den skattepligtiges skattepligt efter kildeskattelovens § 1 som følge af fraflytning, eller bliver den skattepligtige efter bestemmelserne i en dobbeltbeskatningsoverenskomst hjemmehørende i en fremmed stat, Færøerne eller Grønland, skal vederlag som nævnt i stk. 2, 3. pkt., medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst for det indkomstår, hvori indkomstskattepligten ophører, eller hvor der sker flytning af det skattemæssige hjemsted.«.

§ 3

I lov om indskud på etableringskonto, jf. lovbekendtgørelse nr. 240 af 17. april 1990, som senest ændret ved § 9 i lov nr. 217 af 10. april 1991, foretages følgende ændringer:

1. § 3, stk. 1, 1. pkt., affattes således:

»Indskuddet for et indskudsår skal udgøre mindst 5.000 kr. og kan højst udgøre 20 pct. af indskyderens nettolønindtægt i indkomståret, dog kan der altid indskydes 40.000 kr. af nettolønindtægten.«.

§ 3. Indskuddet for et indskudsår skal udgøre mindst 5.000 kr. og kan højst andrage 20 pct. af indskyderens nettolønindtægt i indkomståret.

2. I § 9, stk. 1, ændres »nævnte indkomstår« til: »indkomstår, hvori fristen er udløbet«.

3. I § 9, stk. 2, ændres »førstnævnte indkomstår« til: »det indkomstår, hvori beløbet er hævet«.

4. § 9, stk. 3, 2. pkt., ophæves.

§ 9. Er etablering ikke foretaget inden udløbet af den frist, der er nævnt i § 8, medregnes indskudsbeløbet med tillæg af 5 pct. for hvert år fra udløbet af det indkomstår, hvori indskuddet er fradraget, og indtil fristens udløb i den skattepligtige indkomst for det nævnte indkomstår.

Stk. 2. Samtlige indskud på etableringskonto kan hæves inden udløbet af den frist, der er nævnt i § 8, selv om etablering ikke er sket. I så fald medregnes indskudsbeløbet med tillæg af 5 pct. for hvert år fra udløbet af det

indkomstår, hvori indskuddet er fradraget, og indtil udløbet af det indkomstår, hvori indskuddet hæves, i den skattepligtige indkomst for førstnævnte indkomstår.

Stk. 3. Beskatningen efter stk. 1-2 sker med satsen for almindelig indkomstskat efter personskattelovens § 6 og med satserne for de kommunale og amtskommunale indkomstskeer og kirkelige afgifter for det indkomstår, hvor indskudsbeløbet m.v. medregnes i den skattepligtige indkomst. Hvis den skattepligtige i dette indkomstår har været omfattet af personskattelovens § 24, finder 1. pkt. dog ikke anvendelse i det omfang, indskuddet og tillæg efter stk. 1 eller 2 kan rummes inden for det beløb, der efter personskattelovens § 24 kunne fradrages ved opgørelsen af den personlige indkomst. De beløb, der er indsat på etableringskontoen, sikrer skattekravet efter de nævnte stykker og kan ikke hæves, før skatten er betalt. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om adgangen til at have beløb efter denne bestemmelse.

5. § 11, stk. 2, 1. pkt., ophæves og i stedet indsættes som nyt 1.-3. pkt.:

»Ophører kontohaverens skattepligt efter kildeskattelovens § 1, medregnes ikke-hævede indskud med tillæg efter 2. pkt. i den skattepligtige indkomst for det indkomstår, hvori skattepligten ophører. De ikke-hævede indskud tillægges 5 pct. for hvert år fra udløbet af de indkomstår, hvori indskuddene er fradraget, og indtil udløbet af det indkomstår, hvori skattepligten ophører. Når en person efter bestemmelserne i en dobbeltbeskatningsoverenskomst indgæet mellem Danmark og en fremmed stat, Færøerne eller Grønland bliver hjemmehørende uden for Danmark, sidestilles dette ved anvendelsen af reglerne i 1. og 2. pkt. med ophør af skattepligt efter kildeskattelovens § 1.«.

§ 11. ...

Stk. 2. På tilsvarende måde forholdes, såfremt kontohaverens skattepligt efter kildeskattelovens § 1 ophører.

6. I § 11 A, stk. 1, 1. pkt., ændres »førstnævnte indkomstår« til: »det indkomstår, hvori midlerne er hævet«.

7. § 11 A, stk. 1, 3. pkt., ophæves.

§ 11 A. Er der hævet midler af den etableringskonto, der er nævnt i § 4, uden at beløbet kan forlods afskrives på de aktiver, hvorpå der ifølge skemaet til pengeinstituttet skulle foretages en sådan afskrivning, medregnes beløbet med tillæg af 5 pct. for hvert år fra udløbet af de indkomstår, hvori indskuddene er fradraget, og indtil udløbet af det indkomstår, hvori midlerne er hævet, i den skattepligtige indkomst for førstnævnte indkomstår. Beskatningen sker med satsen for almindelig indkomsskat efter personskattelovens § 6 og med satserne for de kommunale og amtskommunale indkomstskatter og kirkelige afgifter for det indkomstår, hvor indskudsbeløbet m.v. medregnes i den skattepligtige indkomst. Hvis den skattepligtige i dette indkomstår har været omfattet af personskattelovens § 24, finder 1. pkt. dog ikke anvendelse i det omfang, indskuddet og tillæg efter 1. pkt. kan rummes inden for det beløb, der efter personskattelovens § 24 kunne fradrages ved opgørelsen af den personlige indkomst.

Stk. 2.

§ 4

I lov om indkomstskat og formueskat for personer m.v. (personskatteloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 582 af 7. august 1991, ændres i § 3, stk. 2, nr. 2, »ligningslovens §§ 8, stk. 1, 8 B, 8 C,« til: »ligningslovens §§ 8, stk. 1, 8 B, 8 C, 8 I, 8 J, 8 K, 8 L,«.

§ 3. Personlig indkomst omfatter alle de indkomster, der indgår i den skattepligtige indkomst, og som ikke er kapitalindkomst.

Stk. 2. Ved opgørelsen af den personlige indkomst fradrages

- 1) udgifter, som i årets løb er anvendt til at erhverve, sikre og vedligeholde indkomst ved selvstændig erhvervsvirksomhed, dog

med undtagelse af de i § 4, stk. 1, nr. 1, 2, 7 og 8, og ligningslovens § 13 nævnte udgifter,

- 2) udgifter, som nævnt i ligningslovens §§ 8, stk. 1, 8 B, 8 C, 14, stk. 1, 14 F og 27 B, stk. 4, og overført indkomst efter kildeskattelovens § 25 A, stk. 3-5, ved selvstændig erhvervsvirksomhed,
- 3) bidrag og præmier til pensionsordninger m.v. i samme omfang som nævnt i pensionsbeskatningslovens §§ 18 og 52,
- 4) henlæggelser efter investeringsfondsloven,
- 5) forskelsbeløb og nedskrivning på husdyrbesætninger efter lov om den skattemæssige behandling af husdyrbesætninger §§ 2 og 8,
- 6) nedskrivning af varelager efter varelagerlovens § 1, stk. 4.

§ 5

I lov om skattemæssig opgørelse af varelager m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 564 af 21. august 1987, affattes § 1, stk. 4, således:

»Stk. 4. I det beløb, der er opgjort efter bestemmelserne i stk. 1-3, kan der i de enkelte indkomstår foretages et nedslag, som højst kan udgøre følgende procentdel af beløbet:

Indkomstår	pct.
1992	26
1993	23
1994	20
1995	17
1996 og derefter	15.«.

§ 1.

Stk. 4. I det beløb, der er opgjort efter bestemmelserne i stk. 1-3, kan der foretages et nedslag på indtil 30 pct.

Stk. 5.